

Broedende lijsters. — Ongeveer een kleine drie of vier weken geleden kwam in onzen tuin een lijster-paar, dat hier scheen te willen broeden. Reeds jaar aan jaar komen hier lijsters, ook om te broeden, doch deze nestelden zich steeds bij onze burens in de klimop. Dat nest genoot altijd ieders belangstelling; de kleintjes werden er uitgehaald en gingen natuurlijk toch dood, daar ze door hen weliswaar met zorg, maar toch verkeerd behandeld werden. Trouwens, het is een vreeselijk werk jonge vogels groot te brengen en het eischt ontzettend veel tijd.

Dit jaar echter maakten de lijsters een nestje in onzen tuin en wel in een onzer populieren. Elken dag zagen we hen strootjes en stokjes aanbrengen voor het nest. Eindelijk was het nestje klaar en kon het broeden beginnen. Dit ging uitnemend en al heel spoedig kwamen er jongen; naar ik pas geleden merkte, twee. Gedurende dien tijd vonden we het mannetje dikwijls bezig wormen en insecten te zoeken. Rupsen echter scheen hij niet te lusten. Toen de jongen uitwaren kregen vader en moeder de handen vol; den heelen dag vlogen ze af en aan om de kleine schreeuwleelijken maar te voeden. Dit ging alles prachtig en ik dacht dat ze binnenkort zouden uitvliegen, maar jawel; niets van dat alles. Eerst hoorde ik van verre reeds het gepiep, maar de laatste keer was er niets meer te hooren. De lijsters echter zag ik nog wel, ofschoon ze niet naar 't nest gingen. Dat vond ik erg vreemd en dacht: »Ik zal maar eens naar het nest gaan kijken«. Met heel veel moeite lukte het en wat zag ik? Een doode, bedekt met vliegen en rupsen, nog haast geheel gaaf en een halfdode die nog leefde, zijn bek bewoog en soms zacht piepte, ook reeds door een paar vliegen bedekt. Zou nu misschien de dood van het eene beestje de oorzaak wezen van het laten verhooren van het andere? Een andere reden is er, naar ik meen niet. De vogels zijn niet gestoord en katten kunnen er onmogelijk bijkomen.

W. H. P. LOGGERE.

Halve bloemblaadjes bij witte Margrietten. — Ongeveer een jaar geleden stelde u voor mij in *D. L. N.* de vraag, wat wel de oorzaak kon zijn van het voorkomen van halve bloemblaadjes bij witte margrietten. Zoover ik mij herinneren kan is deze vraag nog steeds onbeantwoord gebleven. Nu kan ik u mededeelen, dat het mij gelukt is, zelf het antwoord te vinden. Waudelend te Wenum, gem. Apeldoorn, ongeveer een uur van de plaats, waar ik ze 't vorige jaar bij menigte aantrof, zag ik plotseling weer een paar exemplaren met halve bloemblaadjes. Ik plukte er een, maar kon er, evenals verleden jaar, niets bijzonders aan bemerken. Een der personen van het gezelschap plukte er ook een, en vond een rups aan den onderkant. Bij nauwkeuriger onderzoek vond ik op nog één bloem zoo'n rups, *druk bezig, de bloemblaadjes te verorberen*. We lieten hem op zijn plaats, na de bloem nauwkeurig bezien te hebben. Een uurtje later kwamen we terug, en werkelijk was de rups nu aan een volgend bloemblaadje bezig. Mede naar huis genomen, zagen we, hoe na een bloemblaadje tot op de helft te hebben verorberd, hij van blad verwisselde, en zoo het geheele rijtje langs ging. De lengte van de rups bedroeg ± 2 cM. Kleur: licht geel-groen, met zwarte stekels (geen spanrups). Zooeven vernam ik, dat de grootste der twee rupsen verpopt is. De rups (zijn naam) is mij onbekend.

Arnhem.

H. A. C. RINK.

Japansche Klimop. — In *D. L. N.* van 1 Feb. 1911 las ik een stukje van Dr. J. E. Couvée uit Breda over Kamperfoelie, waaraan hier en daar bladen kwamen gelijkende op een eikenblad. Terstond dacht ik aan een plantje van mijne buurvrouw en zuster dat tegen ons beider schutting groeit en door ons genoemd wordt »Japansche Klimop«. Bloemen zijn er nooit aan geweest. De eerste blaadjes van ieder takje vertoonen den eikenbladvorm, zooals u aan nevensgaande takjes kunt zien. Verder groeit tegen die schutting een klimroos en een wilde wingerd en geen eikenhout is in de buurt te ontdekken.

Leiden.

MEYR. C. W. HELLEMA—V. D. VELDEN ERDBRINK.

Uw plant is een soort *Peperomia*; de eikenbladvorm is bijzonder mooi ontwikkeld bij de overigens cirkelronde bladeren; het geval is weer een bewijs te meer dat de eik er niets mee te maken heeft; het zal wel een schaduwvorm zijn; maar ook dit is niet zeker. H.

Fopblad. — Op het buiten »Berghuis«, Huizerstraatweg bij Naarden, vond ik een hagebeuk met vruchten, zooals door u geteekend zijn in uw handleiding 4den cursus (1909), blz. 195. Het meisje, dat mij den boom wees, noemde het »fopblad«, naar aanleiding van de twee verschillende soorten bladeren, die aan den boom groeien. Ik sluit er een takje van in. De kleine blaadjes gelijken wel wat op eikenbladeren. Kunt u er mij soms iets van mededeelen?

Naarden.

H. A. ARENTSEN.

Hagebeuk komt nog al eens met eikenblad voor.

H.